

РЕШЕНИЕ

№ 4416

гр. София, 10.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Мариана Маркова**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Яни Костов, като разглежда дело номер **11523** по описа за **2024** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Мирад“ ООД срещу решение № 3775/20.08.2024г. по НАХД № 12837/2023г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 21 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 003241/15.06.2023г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. на Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите (КЗП). С НП на касатора е наложена имуществена санкция в размер 2000 лв. на основание чл.210а във вр. с чл. 68д, ал.1 вр. с чл.68г, ал.4 във вр. с чл.68в от Закона за защита на потребителите (ЗЗП). Ответникът не изразява становище относно допустимостта и основателността на касационната жалба. Прокурорът намира, че решението на районния съд е правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално

допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав не споделя.

От фактическа страна районният съд приел, че на 11.04.2023г. била извършена проверка в бизнес хотел, стопанисван от дружеството, във връзка с подадена колективна жалба от 21.03.2023 година. Било предоставено удостоверение за категория „четири звезди“ на обекта, валидно до 02.07.2026 година. На рецепцията на хотела били поставени рекламни брошури на английски език, в които била предоставена информация за хотела, ресторантите, конферентен център и уелнес център като на първа страница в брошурата бил поставен следният текст на английски език: „VITOSHA HOTEL WELLNESS CENTER“. На последна страница бил поставен надпис „СПА ЦЕНТЪР“. На видно място на рецепцията бил поставен надпис WELLNESS CENTER. Била извършена проверка на интернет страницата на хотела www.vitoshaparkhotel.com, където в раздел „Хотелът предлага следните удобства“ е посочено: рум сървиз, набавяне на стоки от първа необходимост, пране и химическо чистене, открит паркинг, rent-a-car, бизнес и wellness center, фризьорска студио, спортни зали, магазини за спорт и сувенири. За извършената проверка бил съставен констативен протокол № К-2754636/11.04.2023 година, връчен на представител на дружеството, към който са приложени разпечатки от интернет сайта на хотела. Бил съставен АУАН № 003241/23.05.2023 година за нарушение на член 68д, ал.1, предложение първо вр. чл.68г, ал.4, вр.чл.68в от ЗЗП. Въз основа на него било издадено обжалваното НП. Районният съд приел, че посочените АУАН и НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона, в предвидените в член 34 от ЗАНН давностни срокове. Посочва се в мотивите на оспореното решение, че според § 13, т. 23 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗЗП „търговска практика“ е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите. В съответствие с § 13, т. 31 от ДР на ЗЗП „търговско решение“ е всяко решение, взето от потребител за това дали да закупи стока или услуга, за начините и условията за нейното закупуване, дали да извърши цялостно или частично плащане, дали да задържи стоката, или да се разпорежи с нея, да упражни правата си, предвидени в договора по отношение на стоката или услугата, независимо от това, дали потребителят решава да предприеме действие или не. Съгласно член 138, ал.1 от Закона за туризма (ЗТ), министърът на туризма или оправомощено от него длъжностно лице издава сертификат на прилежащите към места за настаняване и самостоятелните центрове в курортна и градска среда, изградени, оборудвани и обзаведени за предоставяне на балнеолечебни, СПА, уелнес и таласотерапевтични услуги, по реда на този закон. Ал.2 на цитираната разпоредба предвижда, че право да използват в наименованието си аббревиатурата "СПА",

съответно обозначенията "балнеолечебен (медикул СПА)", "уелнес" и "таласотерапия" или да предоставят услуги, обединени под наименованията "балнеолечебни" или "СПА/уелнес услуги", посочени в рекламни брошури, листовки или на интернет страници, имат само лицата, извършващи дейност в сградите или помещенията, получили сертификат за "балнеолечебен (медикул СПА) център", "СПА център", "уелнес център" или "таласотерапевтичен център" по реда на този закон. Редът за това е регламентиран в Наредба № 04-14 от 9.10.2019 г. за условията и реда за сертифициране на "Балнеолечебен (медикул СПА) център", "СПА център", "Уелнес център" и "Таласотерапевтичен център", издадена от министъра на туризма. Районният съд приел, че в случая дружеството не е сертифицирано по реда на член 138, ал.1 от ЗТ. Регистрирането на отделни обекти по член 36, ал.3 от Закона за здравето пред СРЗИ е отделна процедура, която по никакъв начин не се припокрива с изискванията на член 138 от ЗТ и посочената наредба, издадена от ресорния министър въз основа на изрична законова делегация. Следователно, съгласно член 138, ал.2 от ЗТ хотелът няма право да се рекламира като спа център или уелнес център нито в рекламните брошури, нито на интернет страницата на хотела и посочената информация в рекламните брошури и интернет сайта е невярна и подвеждаща за потребителите. Това съставлява нелоялна търговска практика, която е изрично забранена в член 68в от ЗЗП съгласно член 68г, ал.4 от ЗЗП нелоялни са и заблуждаващите и агресивни практики по член 68д-68к от ЗЗП. По тези съображения районният съд приел, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството.

Настоящият състав намира, че събраните доказателства по делото безпротиворечиво установяват, че хотелът, в който касаторът осъществува търговска дейност и в частност, предоставя туристически услуги, е обявил наличието на басейн, фитнес, масажи и терапии за тяло, сауна и солариум, както и на уелнес клуб, описани в АУАН и НП. Наличието басейн и сауна е отбелязано и в сигнала, по повод който е извършена проверката. Безпротиворечиво се установява и, че тези обекти не са сертифицирани съобразно изискването на чл.138 ЗТ. Неизпълнението това изискване обаче представлява нарушение, наказуемо съгласно чл.216 от същия закон, който гласи, че на лице, което извършва дейност в несертифицирани обекти по чл. 3, ал. 2, т. 5, се налага имуществена санкция в размер от 1000 до 5000 лв. Посочените обекти са именно самостоятелните и прилежащите към места за настаняване балнеолечебни (медикул СПА) центрове, СПА центрове, уелнес центрове и таласотерапевтични центрове. Предвид съществуващата специална норма, безпредметно е обсъждането, доколко предоставянето на услуги в несертифицирани обекти от този вид представлява нелоялна заблуждаваща търговска практика.

Съответно, правната квалификация на нарушението, посочена в НП, при безпротиворечиво установената фактическа обстановка е неправилна. В съответствие със задължителните указания, съдържащи се в т. 2 от Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС по т.д. № 1/2020 г., ОСС, I и II колегия, в касационното производство по реда на глава дванадесета от АПК, след като отмени решението на районния съд, административният съд няма правомощие да преквалифицира описаното в НП изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба. В мотивите на цитираното тълкувателно решение е изразено становище, че това е така, тъй като подведеният под административнонаказателна отговорност субект трябва да

разполага в касационното производство с възможност за защита не само срещу съставомерните факти, установени от административнонаказващия орган, но и срещу тяхната правна квалификация, независимо дали тя е дадена от административнонаказващия орган или за първи път от районния съд. С такова правомощие разполага въззивната инстанция по аргумент от същото тълкувателно решение (т. 1), а и според вече изричната уредба в ЗАНН - чл. 63, ал. 7, т. 1, вр. ал. 2, т. 4 ЗАНН. При еднородност на фактите и обстоятелствата по нарушението и наличие на обвинение за такова нарушение, първостепенният съд има правомощие да измени НП като се преквалифицира нарушението. За изпълнение на това правомощие делото следва да бъде отново разгледано от районния съд.

Така мотивиран и на основание чл. 222, ал. 2 и чл. 224 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София - град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 3775/20.08.2024г. по НАХД № 12837/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 21 състав, и

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: 1.

2.